

dring af ligningsloven er den nævnte bestemmelse i § 7, litra a, imidlertid begrænset til kun at omfatte hædersgaver, der hidrører fra *indsamlede midler*. Denne begrænsning af skattefriheden i henhold til § 7, litra a, har virkning for gaver, der ydes fra og med den 1. januar 1968. Ændringen havde til forudsætning, at hædersgaver udredet af offentlige midler m. v. fremtidig skulle beskattes som særlig indkomst, d. v. s. med 30 pct. af det beløb, hvormed den særlige indkomst overstiger 1.000 kr.

Den nævnte ændring af § 7, litra a, i ligningsloven skyldes især, at det ikke er blevet anset for rimeligt at opretholde fuldstændig skattefrihed for éngangsydelser, som hidrører fra andet end indsamlede midler, idet antallet af gave- og legatbeløb i form af sådanne éngangsydelser er steget væsentligt i de senere år. I øvrigt henvises til folketingets behandling af den nævnte ændringslov, lov nr. 452 af 8. december 1967:

	Tidende 1967-68 I. samling	Spalte
Lovforslag.....	Tillæg A	1195
Fremsættelse		461
1. behandling		638
Udvalgsbetænkning.....	Tillæg B	45
2. behandling		2006
Tillægsbetænkning.....	Tillæg B	75
3. behandling		2177
Forslaget som vedtaget..	Tillæg C	73

Til § 1, nr. 2.

Det foreslås at tilvejebringe hjemmel til, at de dispensationsbeføjelser, der er tillagt finansministeren i lovens §§ 7 B, stk. 7, 7 C, stk. 7, og 17, stk. 2, kan overdrages til en anden instans, f. eks. til statens ligningsdirektorat. §§ 7 B og 7 C vedrører fritagelser for beskatning af fortjenester på fast ejendom, der konstateres ved erhvervelse af erstatnings- eller forsikringssummer i anledning af indtrufne skader på bygninger eller installationer eller ved erhvervelse af erstatning i anledning af ekspropriation. Sådant fritagelse skal meddeles på nærmere i loven fastsatte vilkår bl. a. om genopførelse af bygningen eller installationen eller erhvervelse af erstatningsejendom. Efter stk. 7 §§ 7 B og 7 C er finansministeren bemyndiget til

at forlænge den frist, som gælder for genanskaffelse. Det er denne bemyndigelse, der efter forslaget skal kunne overføres til en anden myndighed. Bestemmelsen i § 17, stk. 2, giver hjemmel til at tillade, at udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelsselskaber, der finder sted forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, ikke skal medregnes i modtagernes skattepligtige almindelige indkomst. Til gengæld skal de beløb, der fritages for almindelig indkomstbeskatning, medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst.

Tilsvarende delegationsbeføjelser på aktionærbeskatningsområdet er blevet indføjet i ligningsloven ved lov nr. 142 af 2. maj 1967 (Folketings-tidende 1966-67: 1785, 2173, 3741, 3802; A. 2181; B. 1097; C. 581).

Til § 1, nr. 3.

Det foreslås, at finansministeren skal kunne tillade, at dusører og belønninger for en fortjenstfuld handling, såsom indsats for at redde menneskeliv eller medvirken ved opklaring af forbrydelser, skal beskattes som særlig indkomst, for så vidt udførelsen af den pågældende handling ligger udenfor vedkommendes erhverv. Efter gældende regler beskattes disse dusører og belønninger i alle tilfælde som skattepligtig almindelig indkomst. Visse belønninger af den omhandlede art, f.eks. Carnegiefondets belønninger for heltmodige handlinger, må kunne anses for omfattet af bestemmelsen under § 1, nr. 1, i forslaget om hædersgaver fra legater eller fonds. Belønningerne vil i så fald uden videre skulle beskattes som særlig indkomst. Det synes imidlertid naturligt, og er sikkert stemmende med den almindelige opfattelse af karakteren af de øvrige belønninger og dusører, at sådanne ydelser, hvor forholdene taler derfor, skal kunne tillades beskattet som særlig indkomst efter lignende regler som de egentlige hædersgaver.

Til § 2.

Bestemmelsen under § 1, nr. 1, skal efter forslaget finde anvendelse på gave- og legatbeløb, der er ydet 1. januar 1968 eller senere, og bestemmelsen under § 1, nr. 3, om dusører skal have virkning fra og med skatteåret 1968-69.